

A Pécsi Ítéltábla a Hámori és Soltész Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Sulyok és Ádám Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a ... Törvényszék 2017. április 25-én kelt .../18. számú rész-közbenső ítélete ellen az alperes által 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

r é s z - k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság rész-közbenső közbenső ítéletét a HIT/2006.05.31. számú üzletszabályzat XI.4. pontja érvénytelenségét megállapító részében helybenhagyja.

Az ezen felüli részében a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezi, és az első fokon eljáró bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A felek részéről felmerült másodfokú perköltség összegét a felperes tekintetében 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forintban, az alperes vonatkozásában 75.700 (hetvenötezer-hétszáz) forintban állapítja meg.

A rész-közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az alperes jogelődje, a ... Zrt. (a továbbiakban: alperes) 2008. augusztus 12-én kölcsönszerződést kötöttek, amelynek alapján az alperes 963.000 forint kölcsönt folyósított a felperes részére a ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsi megvásárlásához. A szerződés szerint a mértékadó devizanem svájci frank, a felperes által választott normál devizakonstrukcióra figyelemmel a kamatváltozás I.-t és a kamatváltozás II.-t (árfolyamváltozást) a hirdetmény szerinti gyakorisággal kellett megfizetni. A felek az egyedi szerződésben rögzítették a havi törlesztőrészletek összegét, számát (20.873 forint x 84 hónap) és esedékességét, az összes törlesztőrészlet összegét (1.753.332 forint) és a teljes hiteldíjmutató mértékét (23,58%). A felperes a szerződésben nyilatkozott arról, hogy az egyedi kölcsönszerződésben, az annak hátoldalán lévő HIT/2006.05.31. számú üzletszabályzatban foglaltakat megismerte, megértette, és azokat a szerződés aláírásával magára nézve kötelezőnek ismeri el.

Az üzletszabályzat I.6. pontja a normál devizakonstrukcióra, a I.7. pontja a havi fix konstrukcióra, a I.23. pontja a rendkívüli árfolyamesemény fogalmára vonatkozó rendelkezést tartalmazott. A V.7. pont szerint a kölcsönbevevő köteles a hitelező székhelyén és fióktelephelyén kifüggesztett hirdetmény szerinti költségeket, azok felmerülése esetén a hitelezőnek megtéríteni.

Az üzletszabályzat XI. fejezete tartalmazta a havi fix konstrukcióra vonatkozó külön rendelkezéseket, amelyek szerint a kölcsönszerződés futamideje a felek minden egyéb külön jognyilatkozata nélkül meghosszabbodik a kamatváltozás I. és a kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) megfizetésére rendelkezésre álló fizetési határidő időpontjáig. A kamatváltozás II.-t (árfolyamváltozást) az utolsó törlesztőrészlet esedékessége utáni 30. naptól havi részletekben kell megfizetni. A XI.4. pont szerint azonban rendkívüli árfolyamesemény bekövetkezése esetén a hitelező jogosult az esedékessé vált törlesztőrészletekre jutó kamatváltozás II.-t (árfolyamváltozást) a rendkívüli árfolyamesemény bekövetkeztét követően a kölcsönszerződés futamidejének lejárát megelőzően kiterhelni.

A felek a kölcsönszerződés megkötésével egyidejűleg a kölcsön visszafizetésének biztosítására opciós jogot alapítottak a finanszírozott gépjárműre.

A felperes kérelmére a felek kölcsönszerződésüket 2009. július 17. napjától úgy módosították, hogy a normál devizakonstrukciót fix devizakonstrukcióra változtatták, az alperes felhívta a felperes figyelmét, hogy az arra vonatkozó külön rendelkezéseket az üzletszabályzat tartalmazza. Az alperes azonban 2012. december 15-étől kezdődően az árfolyamváltozást a felperesre kiterhelte, aki azt egyetlen alkalommal sem fizette meg. Ezért az alperes a szerződést 2013. március 12-én felmondta.

A felperes módosított első keresetében az alperessel megkötött kölcsönszerződés érvénytelenségére hivatkozva a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását és a felek közötti elszámolás alapján az alperes kötelezését kérte 90.065 forint és annak 2015. április 15-étől számított késedelmi kamatai megfizetésére. Az érvénytelenség okaként elsődlegesen arra hivatkozott, az alperestől az árfolyamkockázatról megfelelő tájékoztatást nem kapott, ami miatt tisztességtelen az üzletszabályzat V.6. pontjába foglalt az a kikötés, amely szerint az árfolyam különbözetet egyedül a felperesnek kell megfizetnie. Hivatkozott arra, hogy a szerződés XI.4. pontja is tisztességtelen, amely szerint az alperes az árfolyam különbözetet a futamidő lejártá előtt is kiterhelheti, mert az ennek feltételül szabott rendkívüli árfolyamesemény fogalmát nem korrekten fogalmazza meg az üzletszabályzat I.23. pontja. Hivatkozott arra is, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 213.§ (1) bekezdés c) pontja alapján semmis a kölcsönszerződés ügyviteli költség fizetését előíró kikötése, mert a kölcsönszerződés nem rendelkezett egyéb ügyviteli költségekről.

Második keresete a kölcsönszerződés felmondása érvénytelenségének megállapítására irányult, amit arra alapított, hogy a felmondáskor nem volt hátralékos tartozása, mivel az alperes a gépjárművét jogtalanul vonta ki a forgalomból, amivel neki 591.720 forint kárt okozott, annak elszámolásával a felmondáskor nem állt fenn hátralékos tartozása.

Harmadik kereseti kérelme a gépjármű törzskönyvének és az opció nyilvántartásból való törléséhez szükséges nyilatkozatnak a kiadására irányult.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a szerződés és az üzletszabályzat rendelkezései alapján a felperes számára felismerhető volt a devizaalapú kölcsön mértékadó devizaneme és a forint árfolyamváltozásából fakadó kockázat. Az ügyviteli költség tekintetében arra hivatkozott, hogy a felek szerződésének részévé vált hirdetmény arról rendelkezett, ezért a szerződés nem ütközött a Hpt.213.§ (1) bekezdés c) pontjába. A törzskönyv kiadása iránti keresetet azért kérte elutasítani, mert annak birtoklására mindaddig jogosult a hitelező, ameddig az adós fizetési kötelezettségei teljes egészében nem teljesítette.

Az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletével a felek közötti kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázat 50%-ot meghaladó részének a felperesre telepítése - az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás nem megfelelő volta miatt - tisztességtelenség miatti érvénytelenségét megállapítja. Megállapította, hogy tisztességtelen az üzletszabályzat XI.4. pontja is, amely lehetővé tette az alperes részére fix devizakonstrukció esetén az árfolyam különbség futamidő lejárt előtti leszámolását, továbbá érvénytelen a felperest „egyéb ügyviteli költség” fizetésére kötelező rendelkezés.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a szerződés érvénytelenségére alapított kereset elkülönített tárgyalását rendelte el, annak jogalapjáról döntött, ezért rész- és közbenső ítéletet hozott. Kiemelte, hogy a HIT/2006.05.31. számú üzletszabályzat a felek szerződésének részévé vált. A Hpt.203.§-ába foglalt tájékoztatási kötelezettségét azonban az alperes csak részben teljesítette, az üzletszabályzat ugyanis a 25%-ot meghaladó árfolyam emelkedést szélsőségesnek minősítette a rendkívüli árfolyamesemény fogalmának meghatározásakor, az alperes ügyintézője pedig az árfolyam emelkedés veszélyeire ugyan felhívta a felperes figyelmét, de annak mértékébe nem ment bele, ezzel az árfolyamkockázat veszélyét elbagatellizálta tájékoztatásában. Ebből a felperes alappal gondolhatta, hogy az árfolyamkockázat 50%-át meghaladó részét már nem neki kell viselnie. Ezért a szerződés főszoolgáltatást meghatározó árfolyamkockázat viselésére vonatkozó kikötése részben, az árfolyamkockázat 50%-ot meghaladó részének a felperesre telepítését előíró részében tisztességtelen, ami miatt a szerződés érvénytelen. Az üzletszabályzat XI.4. pontját azért tartotta tisztességtelennak, mert az 1959. évi Ptk.209.§ (1) bekezdésébe ütköző módon fogalmazta meg az alperes, az kizárólag az alperesre előnyös, felperes nézve pedig nyilvánvalóan súlyos volt. Az egyéb ügyviteli költség fizetésére kötelezést előíró szerződési feltételt azért tartotta tisztességtelennak, mert az alperes nem bizonyította, hogy a szerződéskötéskor hatályos hirdetményébe ezt feltüntette, ezért a szerződés részévé vált, ami miatt annak utólagos felszámolása tisztességtelen.

A rész-közbenső ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Felvetette az elsőfokú rész-közbenső ítélet hatályon kívül helyezésének indokoltságát is. Azt emelte ki, hogy a felperes az üzletszabályzat rendelkezéseit igazoltan megismerhette, azokat a szerződés aláírásával elfogadta. Az üzletszabályzat rendelkezéseiből, különösen V.6. pontjából pedig a felperes számára világosnak és érthetőnek kellett lennie, hogy a kölcsönszerződés árfolyamkockázattal jár, amit neki kell viselnie. A szerződésből kitűnik, hogy az árfolyamkockázatnak nincsen korlátja, a rendkívüli árfolyamesemény fogalmából is az következik, hogy az árfolyam szélsőséges mértékben, akár 25%-ot meghaladón is megnövekedhet, amiből a felperes nem gondolhatta, hogy az árfolyamkockázat őt csak korlátozott mértékben terheli. Az üzletszabályzat XI.4. pontja kapcsán arra hivatkozott, az nem valósít meg egyoldalú előnyt az alperes számára, a felek már a szerződéskötéskor eleve abban állapodtak meg, hogy rendkívüli árfolyamesemény bekövetkezése esetén megváltozik, az árfolyamkülönbség megfizetésének módja és ideje, vagyis az nem gyűjtőszámlára kerül, hanem az adós rendszeresen megfizeti. Kiemelte, hogy az üzletszabályzat I.23. pontja egyértelműen határozza meg a rendkívüli árfolyamesemény fogalmát. Az egyéb ügyviteli költség kapcsán arra hivatkozott, az üzletszabályzat V.7. pontja szerint köteles a kölcsönbevevő megfizetni a hirdetmény szerinti költségeket, a I.32. pontja szerint pedig hirdetményen az alkalmazása időpontjában hatályos hirdetményt kell érteni.

A felperes az elsőfokú rész-közbenső ítélet helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint részben megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a rendelkezésre álló okiratok alapján kiegészíti azzal, a felek között a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben (DH1 tv.) rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (DH2 tv.) szerinti elszámolás megtörtént, az felülvizsgáltként minősül.

A kiegészített tényállásra figyelemmel a másodfokú bíróság azt állapította meg, az elsőfokú eljárás lényeges szabályait sértette meg az elsőfokú bíróság, amikor a felek közötti fogyasztói szerződésnek minősülő devizaalapú kölcsönszerződés árfolyamkockázatot korlátozás nélkül a fogyasztóra telepítő általános szerződési feltételének és az egyéb ügyviteli költség megfizetését előíró általános szerződési feltételének tisztességtelenségére alapított érvénytelensége alapján érvényesített követelés jogalapjának fennállását rész-közbenső ítéletével érdemben elbírált, ezért ebben a körben szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése.

A perben nem volt vitás, hogy a felek közötti szerződés fogyasztói kölcsönszerződésnek minősült, aminek részévé vált az a kikötés, amely szerint a pénzügyi intézmény a kölcsön folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási árfolyam alkalmazását rendelte, illetve részévé vált az a kikötés is, amely egyoldalú kamatemelést, költségemelést és díjemelést tett lehetővé. Erre figyelemmel a felek szerződése a DH1 tv. és ennek következtében a DH2 tv. hatálya alá tartozó szerződés. Helyesen járt el ezért az elsőfokú bíróság akkor, amikor a DH1 tv. 16.§ alapján a peres eljárást felfüggesztette. Mivel megtörtént a pénzügyi intézmény és a fogyasztó közötti felülvizsgált elszámolás bejelentése, az azt követő 30. napot követően a DH2 tv. 38.§ (1) bekezdése alapján az eljárást folytatni kellett. Az eljárás folytatásakor a felperes keresete a szerződés árfolyamkockázat viselésére vonatkozó feltételei, a fix devizakonstrukció mellett az árfolyam-különbözet futamidő lejártá előtti kiterhelésére vonatkozó feltétele tisztességtelensége és az egyéb ügyviteli költség fizetésére vonatkozó feltétele Hpt.203.§ c) pontjába ütközése és tisztességtelensége miatt a szerződés érvénytelenségének megállapítására, az eredeti állapot helyreállítására és az abból eredő elszámolás eredményeképpen az alperes 90.065 forint megfizetésére kötelezésére, a felmondás érvénytelenségének megállapítására és a törzskönyv, valamint az opciós jog nyilvántartásból való törléséhez szükséges jognyilatkozat kiadására irányult.

Erre figyelemmel a felfüggesztés után folytatódó eljárásban az elsőfokú bíróságnak a DH2 tv. 39.§-a alapján az eljárás folytatásáról szóló tájékoztatással együtt kézbesítenie kellett volna a felperesnek azt a hiánypótlásra szóló felhívást, hogy 30 napon belül a DH2 tv. 37.§ (1) bekezdésben részletezett feltételeknek megfelelő módon kérje az érvénytelen szerződés érvénytelensége jogkövetkezményének alkalmazását. A DH2 tv. 37.§ (1) bekezdése szerint ugyanis a törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a szerződés érvénytelenségének vagy a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének megállapítását az érvénytelenség okától függetlenül a bíróságtól a fél csak az érvénytelenség ott írt jogkövetkezményeinek - a szerződés érvényessé vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának - alkalmazására is kiterjedően, a jogkövetkezmény alkalmazására vonatkozóan a felek közötti elszámolásra is kiterjedő és összegszerűen is megjelölt határozott kérelemmel kérheti.

Mivel a DH2 tv. 37.§-a az 1959. évi Ptk.-hoz képest lex specialisnak minősül, a hatálya alá tartozó szerződések érvénytelenségére alapítottan a felperes által keresetében megjelölt eredeti állapot helyreállítása megalapozottan nem kérhető (nem alkalmazható), ezért az elsőfokú bíróság nem mellőzhette volna a felperes hiánypótlásra való felhívását az érvényessé nyilvánítás vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánítás alkalmazására is kiterjedő kereseti

kérelem, és a kért jogkövetkezménynek megfelelő elszámolásra kiterjedő, összességében is megjelölt, határozott kérelem előterjesztésére.

A DH2 tv. 37.§ és 39.§-aival a jogalkotó azt kívánta szabályozni, hogy mely típusú jogkövetkezmények alkalmazhatók a marasztalásra irányuló perekben, így az eredeti állapot helyreállítása nem alkalmazható. Ezért a hiánypótlásra nem csak azokban a perekben van szükség, amelyekben a per eredetileg pusztán az érvénytelenség megállapítására irányult, hanem minden olyan esetben is, ahol a DH2 tv. hatálya alá tartozó szerződés tekintetében az érvénytelenség jogkövetkezményének alkalmazására irányuló igényt érvényesítenek, de a fél kérelme nem teljesíti a 37.§ (1) bekezdésében és a 37/A.§-ban előírt követelményeket. Ezekben az esetekben a hiánypótlási felhívás és annak eredménytelensége esetén az eljárás megszüntetése ezért nem mellőzhető.

Mivel az elsőfokú bíróság a fentiek szerint szükséges hiánypótlási felhívást elmulasztotta, szükséges volt az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó feltétel tisztességtelenségére és az egyéb ügyviteli költség fizetésére vonatkozó feltétel Hpt.213.§ c) pontjába ütközésére alapított kereset jogalapjáról döntő részében az elsőfokú határozat Pp.252.§ (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezése. Az e körben megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a fentiek szerinti hiánypótlási felhívást meg kell adnia a felperes részére, és ha az eredménytelen, a DH2 tv. 39.§-a alapján úgy kell tekintenie, hogy a keresetét ebben a részében nem tartja fenn, ezért erről érdemben döntenie nem kell.

Ha a felperes a DH2 tv. 37.§-a és 37/A.§-a szerinti keresetét megfelelően előterjeszti, akkor kell az elsőfokú bíróságnak érdemben megvizsgálnia az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési feltétel tisztességtelenségét a szerződés tartalmának, részévé vált üzletszabályzat rendelkezéseinek és a szerződéskötés során a fogyasztó adósnak nyújtott szóbeli tájékoztatásnak a tartalma alapján.

Az egyéb ügyviteli költség vizsgálatakor figyelemmel kell lenni arra, hogy a Hpt.213.§ (1) bekezdés c) pontjában írt tartalmi elemek feltüntetésének elmaradása kapcsán nem mellőzhető annak vizsgálata, hogy a felek szerződésének részévé vált-e az egyéb ügyviteli költség fizetését előíró szerződési feltétel, mert annak érvénytelensége nyilvánvalóan csak abban az esetben állapítható meg. Ha ugyanis a pénzügyi intézmény olyan költség terhel ki a fogyasztóra, amelynek felszámítására a szerződés alapján nem jogosult, az nem jelenti azt, hogy e költségek szerződésben való feltüntetésének hiánya miatt a szerződés érvénytelen, hanem azt, hogy a pénzügyi intézmény jogosulatlanul követeli a fogyasztótól az érintett összeget.

A fenti eljárási szabálysértés azonban nem állapítható meg a felek kölcsönszerződésének részévé vált üzletszabályzat XI.4. pontja tisztességtelensége és érvénytelensége miatt a felperes követelésének jogalapját rész-közbenső ítélettel megállapító ítéleti rendelkezéssel kapcsolatban. A DH2 tv. 37. és 39.§-a ugyanis az Alaptörvény 28. cikkének is megfelelő értelmezés alapján nem zárja ki a szerződési feltételnek a tisztességtelensége és érvénytelensége megállapítását abban az esetben, ha az nem olyan szerződési kikötésre vonatkozik, amely alapján a fogyasztó teljesített. A törvény idézett rendelkezései értelemszerűen arra az esetre vonatkoznak, amikor az érvénytelen feltétel alapján a felek között ténylegesen teljesítés történt, és ennek elszámolásáról az érvénytelenség további jogkövetkezményeinek levonásával elvileg is rendelkezni kell és lehet. Nincs szükség azonban hiánypótlásra felhívásra azon kereseti kérelem kapcsán, amikor a felperes olyan szerződési feltétel érvénytelenségére hivatkozik, amelynek alapján fizetés hiányában elszámolásnak fogalmilag sem lehet helye, hiszen a DH2 tv. szerinti érvénytelenségi jogkövetkezmények csak akkor értelmezhetőek, ha az érvénytelen szerződési kikötés alapján vagyonmozgás is történt a felek között. A perben nem volt vitás, hogy a felperes az alperes által kiterhelt árfolyamváltozást nem fizette meg, annak elszámolására nem is terjedhetett ki a keresete.

Ezért a másodfokú bíróság érdemben bírálta el a rész-közbenső ítélet azon rendelkezését, amellyel az elsőfokú bíróság az üzletszabályzat XI.4. pontjának tisztességtelenség miatti érvénytelenségét állapította meg.

Az érdemben felülbírált rendelkezés körében releváns tényállást az elsőfokú bíróság lényegében megalapozottan állapította meg, azt azonban a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy a Kúria Gfv.VII.30.112/2015/5. számú 2015. július 7-én kelt ítéletével megállapította az alperes HIT/2006.05.31. számú üzletszabályzatának XI.4. pontja tisztességtelenségét. Erre tényre a felperes módosított keresetében hivatkozott is, az alperesnek pedig nyilvánvalóan tudomása van róla.

A másodfokú bíróság az így kiegészített tényállás alapján is egyetértett az elsőfokú bíróság által a szerződési feltétel tisztességtelenség miatti érvénytelenségére levont jogi következtetésével, és az ezt megállapító érdemi döntésével, azonban az indokokat kiegészíti az alábbiakkal:

A Kúria az 1959. évi Ptk.209/B.§ (1) bekezdése szerinti közérdekű kereset alapján az üzletszabályzat XI.4. pontjának tisztességtelenségét azzal az indokkal állapította meg, hogy a I.23. pontban nem egyértelműen, nem taxatív módon került meghatározásra a rendkívüli árfolyamesemény fogalma, ebből eredően tisztességtelen az árfolyamváltozás futamidő előtti kiterhelhetőségét e feltétel bekövetkezése esetén a pénzintézetnek megengedő szerződési feltétel.

A Kúria a tisztességtelen kikötés érvénytelenségét a kikötés alkalmazójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal állapította meg, ez azonban nem eredményezett ítélt dolgot, hiszen a jelen per más felek között van folyamatban, mint amelynek tárgyában a fenti jogerős ítélet született. A felperes számára a keresete alapján a szerződési feltétel tisztességtelenségének bíróság általi megállapítása biztosítja a szükséges jogvédelmet, annak ítéleti megállapítását, hogy fogyasztóként kötött szerződést az alperessel, ezért a közöttük létrejött szerződés fogyasztói szerződési minősége folytán a kifogásolt szerződési feltétel ránézve nem jelent kötelezettséget. Ezt támasztja alá az is, hogy a felperes még fellebbezésében is vitatta azt, hogy a felek közötti szerződés részévé vált üzletszabályzat XI.4. pontja a felek szerződése vonatkozásában érvénytelen lenne. Ezen túl utal a másodfokú bíróság arra, hogy a 3/2011. számú PK vélemény 4. pontja nem a fogyasztó, hanem az érvénytelenség megállapításának kérésére külön jogszabályban meghatározott szervezet számára tiltja meg a perindítást, ha ugyanazon feltétel ugyanazon okból való tisztességtelenségének megállapítása iránt ezt megelőzően annak tárgyában közérdekű kereset alapján már jogerős ítéletet hoztak.

A perben beigazolódott, hogy a felek fogyasztói kölcsönszerződést kötöttek, ezért fogyasztói szerződés részévé vált az üzletszabályzat XI.4. pontja általános szerződési feltételként, a Kúria ítéletére figyelemmel meg kellett állapítani a támadott szerződési feltétel tisztességtelenségét és az 1959. évi Ptk.209/A. § (2) bekezdés alapján az érvénytelenségét.

A másodfokú bíróság ezért a Pp.213.§ (1) és (2) bekezdése alapján rész-közbenső ítéletet hozva az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján a HIT/2006.05.31. számú üzletszabályzat XI.4. pontja érvénytelenségét megállapító részében helybenhagyta, az ezen felüli részében azonban a Pp.252.§ (2) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Mivel a másodfokú rész-közbenső ítélettel eldöntött kérdés a még el nem döntött kérdésekkel, a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban elbírálandó keresetekkel szorosan összefügg, a másodfokú bíróság a perköltség viselése felől a PK 154. számú állásfoglalás megfelelő alkalmazásával nem rendelkezett, hanem a másodfokú eljárásban felmerült perköltség összegét a Pp.252.§ (4) bekezdés alapján csupán megállapította.

Pécs, 2017. november 23.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnök, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró